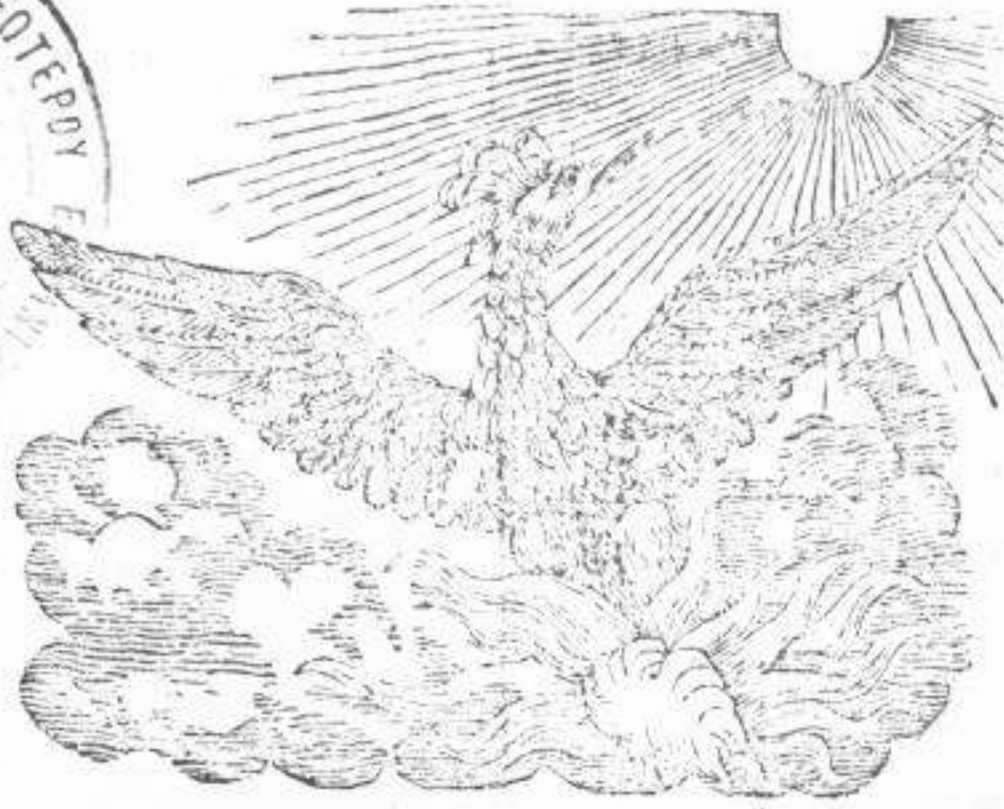

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
 Ήττοια Φοίνικες 30
 Ήταυριαία 18
 Τριανταία 9
 Αι συνδρομαί γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
 Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπι-
 σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1832.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ὁποίας φύσεως
 καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 17 Φεβρουαρίου.

Ἀπὸ γραμμάτων ἐκ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος πληροφοροῦ-
 μεθα, ὅτι προλαβόντες νύκτι ἀπέστειλαν μετὰ πλήθους διπλω-
 μάτων, νέων, ὁδηγῶν καὶ σχεδίων ἔφθασαν εἰς Ἐξήμερον
 διὰ ν' ἀνατρέψουν τὴν καθεστῶσαν τοξὴν τῶν πραγμάτων
 με τούτους λεγόντων Μαγκιναν καὶ Δημοττέλειον, οἵτινες
 φαίνονται ὡς οἱ θερμότεροι τῆς φθορᾶς καὶ ἀπωλείας τῶν
 ἀθῶν ἐκείνων πολιτῶν διεργηεῖς καὶ διδάσκαλοι.

Ἀλλ' ὁ λαὸς ὅλος τῆς Ἀκαρνανίας μετὰ τῶν πρὸ ὀφθαλ-
 μῶν καὶ στρατιωτικῶν Νικολάου Μαυρομαλάκη, Δημη-
 τρίου Παλιγιάνη Βελιχιάνη, Πετρίτζη Σούτσα Φίλη
 Νικολάου Χηροπαπάδου, Περδικῆ καὶ λοιπῶν τοὺς ἀπέ-
 θαλόν πανταχόθεν καταρχυμένους.

—Οἱ Κύριοι Ἀντιπρόεδμοι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανί-
 ας καὶ τῆς Ρωσσίας εὐχρεστήθησαν νὰ κοινοποιήσωσι γῆρας πρὸς
 τὴν Α. Ε. τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐπιστημῶς
 τὸ κατὰ τὴν 7 τοῦ Ἰανουαρίου 1832 ἐν Λονδίνῳ ὑπογραφέν
 παρὰ τῶν Πληρεξουσίων τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων Πρω-
 τόκολλον περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου τὴν
 μετάφρασιν σπευδομεν νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τὸ Δημόσιον.

Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θελομεν δημοσιεύει καὶ τὴν
 συνοδευούσαν αὐτὸ ἐπίσημον ἐπιστολὴν τῶν τριῶν Κυρίων
 Ἀντιπρέσβεων, ὡς καὶ τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΕΝ Τῷ ΑΡΧΕΙῳ ΤῶΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚῶΝ
 (FOREIGN OFFICE)

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1832.

Παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς
 Ρωσσίας.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας,
 καὶ τῆς Ρωσσίας συνελθόντες εἰς Συνεδρίασιν, καὶ ἐξετάσαντες

ὁρίμως ὅλας, ὅσας ἔλαβον πληροφορίας περὶ τῆς πολιτικῆς
 καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὸ ἀνοσιούργημα, τὸ ὁποῖον
 τὴν ἐστέρησε τοῦ Κυβερνήτου τῆς, ἀπεφάσισαν τὰς ἐφεξῆς
 βάσεις, διωρισμένας νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ὁδηγία κοινὰ εἰς
 τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι Ἀντιπρόεδμοις, καὶ τοὺς Ἀρχηγούς τῶν κατὰ
 θάλασσαν καὶ ξηρὰν Δυνάμεων τῶν τριῶν Αἰλλῶν.

Α. Καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ῥηθέντες θέλουν λάβει τὸ Πρωτό-
 κολλον τοῦτο, ἡ ἐν Ἀρχαίᾳ Ἑθνικῇ Συνέλευσιν θέλει ἔχει ἀναμ-
 φιβόλως τελειωμένα τὰ βουλευμάτων τῆς, καὶ ἐπικυρωμένην,
 ἡ συστημένη Κυβέρνησιν προσωρινήν· τὴν Κυβέρνησιν ταύ-
 την, οὕτω συστημένην κατ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους, οἱ
 Ἀντιπρόεδμοι, καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν
 Δυνάμεων τῶν τριῶν Αἰλλῶν ὀφείλου ν' ἀναγνωρίσωσιν ὡς
 προσωρινήν Ἑθνικὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος.

Β. Οἱ Ἀντιπρόεδμοι καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ
 θάλασσαν Δυνάμεων τῶν τριῶν Αἰλλῶν πρέπει νὰ δώσωσι παρὰ
 δαίγμα τοῦ σέβασμους, καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν ὀφειλομένων τιμῶν.

Γ. Καθὼς αἱ τρεῖς Δυνάμεις ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀπαι-
 τήσωσιν, ὥστε ἡ Κυβέρνησις αὕτη νὰ κυβερνᾷ τὸν τόπον,
 κατὰ τοὺς νόμους, με γλυκύτητα, με ἀμερόληψιν, καὶ ἐπὶ
 σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξαλειφῇ καὶ νὰ φέρῃ εἰς λήθη τὰς διχονοίας,
 αἵτινες ἐσχάτως ἐτάραξαν τὴν Ἑλλάδα, οὕτω, οἱ ἀντι-
 πρέσβει, καὶ οἱ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν Ἀξιωματικοὶ τῶν
 τριῶν Αἰλλῶν, εἶναι ἀναγκαῖον μετὰ τὸ ὕψος, τὸν τρόπον τοῦ
 λέγειν, καὶ τὴν ὅποιαν τὸ ἐπάγγελμα καὶ ὁ χαρακτήρ των
 χρηγοῦσιν εἰς αὐτοὺς ἐπιφέρειν, νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὴν ἡσυχίαν
 καὶ εἰς τὴν κοινὴν ὑπακοὴν κατ' ὅλην τὴν ἑκτασιν
 τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀπεκδυόμενοι πάσαν φιλο-
 προσημίαν, καὶ προσπάθειαν, κατ' ὅσον ἐπ' αὐτοὺς ἐξήρ-
 τηται, νὰ ἐκσκληρώσωσιν εἰς τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν τὴν
 ἀναγκαζομένην εἰς αὐτὴν ὑπόληψιν.

Δ. Ὀφείλου νὰ συναίσθανῶσιν τὴν κοινὴν ταύτην ὅτι,
 διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ προ-
 ληφθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τῆς ἀναρχίας, ἥτις μικροῦ ἐδέχτε νὰ
 προξενήσῃ τὴν ὀλέθρον αὐτῆς πρὸ τῆς μεσολαβήσεως, τῶν

τῶν Αὐλῶν, εἶναι ἀναπόφευκτον νὰ βασιλεύῃ μεταξὺ αὐτῶν πληρεστάτη σύμπνοια· καὶ ὅτι εἰς τὰς κρίσεις καὶ ἀποφάσεις αὐτῇ ἡ σύμπνοια δύναται μόνη νὰ τοῦς βαλῇ εἰς κατάστασιν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ἐκδουλεύσεις, ταῖς ποίας αἱ Αὐλαὶ τῶν περιμένουσιν ἀπὸ τὰ φῶτα καὶ τὸν ζῆλον τῶν.

Ἐν τῶν πρωτίστων ἀντικειμένων, ἅτινα προέβητο αἱ τρεῖς Αὐλαὶ εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου 1827, ἦτον καὶ ἡ ἐξόντωσις τῆς πειρατείας εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Ἑλλάδος.

Αὕτη πρέπει νὰ καταβληθῇ μ' ὅλην τὴν δυνατὴν δραστηριότητα.

Ἀρχηγοὶ τῶν θαλασσίων Δυνάμεων τῶν τριῶν Αὐλῶν δὲν θέλουν ἀνεγθῇ τὴν ἐκπλευσιν καὶ νέος πλοίου, ἀνευ τινος ὁποιασδήποτε ἐξαιρέσεως, εἰς τὴν εἰς ἐφωδιασμένον μὲ διπλώματα καὶ τακτικὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, ἥτις ὀφείλει κατ' ὀρθὸν λόγον νὰ ἐκδίδῃ τὰ εἰρημένα ἔγγραφα κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις, ἅτινα διευθετοῦν αὐτὸν τὸν κλάδον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΣΤ. Τὸ Συμβούλιον ἐνησχολήθη εἰς τὴν περὶ χρηματικῆς τινος βοήθειας αἵτησιν, ἀναφερθεῖσαν ἐπ' ὀνόματι τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος· βοήθειας, ἥτις ἔπρεπε νὰ δοθῇ εἰς λογαριασμὸν τοῦ δανείου, τὸ ὅποιον αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ἐπεφύλαξαν εἰς ἑαυτὰς νὰ ἐγγυηθῶσι δια τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν.

Ἀπεφασίσθη νὰ υποβληθῇ ἡ αἵτησις αὕτη εἰς τὰς ἰδίαις Αὐλάς, καὶ ἐσυμφωνήθη, ὅτι ἐκάστη αὐτῶν θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἔχουσα πληρεστάτην ἐξουσίαν, νὰ κάμῃ τοιαύτας προκαταβολὰς, εἰς κρίνῃ ἀρμοδίον, ἢ συμφωνοῦσα κατὰ τοῦτο καὶ μὲ τὰς δύο Συμμάχους παρὰ τῷ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίῳ, ἢ περιοριζομένη εἰς τὸ νὰ ἀναγγείλῃ πρὸς τὸ Συμβούλιον τὴν ἀποστολὴν βιβλημάτων, ἅτινα ἤθελε νομίσαι πρέπον νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ζ. Ἐν ᾧ θέλουν κοινοποιήσει τὸ Πρωτόκολλον τοῦτο εἰς τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος οἱ Ἀντιπρόεδμοι τῶν τριῶν Αὐλῶν, ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ δηλοποιήσωσιν, ὅτι τὸ Συμβούλιον ἐπασχολεῖται ἤδη εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐνὸς ἡγεμόνος, καὶ ἐλπίζει, ὅτι θέλει δυνηθῇ περὶ τούτου νὰ συμφωνήσῃ ἀνευ ἀναβολῆς.

ὑπογεγραμμένοι { ΤΑΛΛΕΥΡΑΝΔΟΣ.
ΠΑΛΜΕΡΣΤΩΝ
ΛΙΕΒΕΝ, ΜΑΤΟΥΣΙΕΒΙΤΖ.

Ἀναφορὰ τῆς πόλεως Νησίου Καλαμάτας.
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ Σ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀναφέρομεν ταπεινῶς οἱ ὑποσημειούμενοι 67. μετ' ἄρκου μας ὑπεκλίσεως ἐδεξάμεθα τὴν ὑπ' ἀρ. 625 διατάγην τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἥτις καὶ ἀναγνόντες ἐχύσαμεν καρδιοπαλάκτα δάκρυα διὰ τὰς πατρικάς τῆς συμβουλίας.

Ἡμεῖς, ἐξοχωτάτε, ἄνωθεν καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἐδειξάμεν πραγματικῶς τὴν ὁλοτελή ἀφοσίωσιν μας εἰς τὴν Σιβιστὴν καὶ Κυβέρνησιν. Τιμῶτες καὶ σεβασζόμενοι τὰ καθήκοντα καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν παρεκτριπῇ καὶ κατάχρησις δὲν ἐξηλθώποτε ἐκ τῆς πόλεώς μας· καὶ κατὰ τὰς τοιαυτὰς καυχώμενοι τὸ διακηρύττομεν.

Ἡ τωρινή μας κατὰστασις δὲν προῆλθεν ἐξ αἰτίας ἡμῶν καὶ ἡ σεβαστή μας Κυβέρνησις θέλει πληροφρηθῇ ἐκτε-

νέστερον ἐκ τῶν δύο ἀναφρωμάτων, ἃ περ δεδώκαμεν τὴν μὲν εἰς τὸν Διοικητὴν μας Κύριον. I. Τομπζκάκην, τὴν δὲ πρὸς τὸν Χ. Χ. ἡσίων Ἰππαρχον τοῦ Ἐλαφρίου Τάγματος.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκφραζόμεν τὴν λύπην μας. Ὁ Θεὸς τοῦ ἐλεος καὶ τὸν οἰκτιρῶν εἶδε διαφυλάξοι καὶ τὴν πατρίδα καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ μένομεν εὐτεβάζως.

Ἐν Νησίῳ Καλαμάτας, τῇ 29 Ἰανουαρίου 1832.

Οἱ εὐπειθεῖς κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης, Ἀνδρούσης Ἰωσήφ, Κ. Καλαμαριώτης, Π. Μιχαλακόπουλος, Α. Βρεττός, Α. Καμπάς, Π. Χρονόπουλος, Ι. Μπουραλινός, Π. Γεώλλος, Θ. Βλαχάκης, Φ. Πουλιόπουλος.

(Ἐπὶ τοῖς καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογεγραφαὶ τὸν ἀριθμὸν 22.)

Ἀρ. 686 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Νησίου ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ὀπισθεν καὶ ἀνωτέρω ὑπογεγραφῶν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης συμπολιτῶν μας, καθὼς καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης ἀναφορᾶς τῶν.

Ἐν Νησίῳ, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1832.

Οἱ Δημογεροντες Κ. Καλαμαριώτης, Π. Μιχαλακόπουλος, Α. Βρεττός.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Πράξεις τῆς Συνελεύσεως.

Συνεδρίασις Κ', Ἰανουαρίου 16.

1. Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει, προεδρεύοντος τοῦ Κ. Δ. Τσαμαδοῦ, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

2. Παρέστησαν δι' ἀναφορᾶς τῶν καταχωρηθείσης ὑπ' ἀρ. 60 εἰς τοῦ Πύργου Ἀντιπρόσωποι, ὅτι, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν ἤδη ἀποδείξεις ἱκαναί, ὅτι οἱ ἀμπελώνες τῆς ἐπαρχίας τῶν συγίζονται ἰδιοκτησία ἀδιαφιλονεικῆτος, ὑποχρεοῦνται ἤδη ὁλον τοῦτο οἱ κύριοι αὐτῶν παρὰ τῶν διατάξεων εἰς τὸν φόρον τῶν ἐθνικῶν ἰδιοκτητῶν, καὶ ἐξαιτοῦνται ὑπὲρ ἑαυτῶν πρᾶξιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, κτλ.

Παρετέμφθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 44 τῶν ἐξερχομένων εἰς τὴν Εἰσηγητικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τούτου.

3. Παρετέμφθη καὶ ἡ ὑπ' ἀρ. 26 τῶν εἰσερχομένων ἀναφορὰ τῶν πολιτῶν Νάξου πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐφοδιαστικῶν ἔγγραφων ἐπιτροπῇ ὑπ' ἀρ. 45 τῶν ἐξερχομένων.

4. Προετέθη τὸ περὶ Φρουράς Κυρίου Ἀλμείδα καὶ τῶν ἄλλων Ἀξιωματικῶν ἀρ. 6 τῆς ἡμερουσίης διατάξεως.

Ἐρρήθησαν αὖτις ἱκανὰ ὑπὲρ τοῦ φιλέλληρος τούτου ἀνδρός, καὶ ὑπὲρ τῆς φρουρᾶς. Ναυπλίας γενικῶς, καὶ ἐνεκρίθη νὰ προσκληθῇ ἡ εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ προβάλλῃ τὴν γνώμην τῆς· καὶ ἐγένετο πρὸς αὐτὴν ἔγγραφον ὑπ' ἀρ. 46.

5. Ἐνησχολήθη ἡ Συνέλευσις κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τῶν πράξεων τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ διανομῆς γῆς σχεδίου τῆς Γερουσίας.

Ἐπεβλήθη, ὅτι ἡ θάσις, τὴν ὅποιαν παραδέχεται ἡ Γερουσία εἰς τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῆς γῆς διὰ στρεμμάτων, δὲ εἶναι ἡ καλλίτερη, καὶ μάλιστα ἐκεῖνη, ἥτις δύναται νὰ κανονίσῃ τὴν διανομὴν τῶν τριῶν διαπιστώσεως.

Ἐρρήθησαν πάλιν ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν δύο γνωμῶν, δηλαδή τῆς διανομῆς διὰ στρεμμάτων, καὶ τῆς διαπιστώσεως, ἀλλὰ μετὰ ἱκανὴν συζήτησιν ἔμεινεν εἰς σκέψιν.

6. 'Ανεγώσθη ἀναφορὰ τῶν Ἀντιπροσώπων Πόρου, δι' ἣν καθιστοῦνται τὰς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος, πιστὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας τῶν ἐκ τῶν συμπολιτῶν κατὰ γὰρ καὶ θάλασσαν, καὶ ἐνταυτῷ τὰ παθήματα τούτω ἐκκατασταθῶν συμδυνάμει εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην ἐκ μέρους τῶν παρασυρθέντων ἀπὸ τὴν Φαναριωτικὴν κακεντρεχίαν ἡμετέραν ἐπικαλοῦμενοι δὲ τέλος τοῦ ἔθνους τὴν εὐσπλαγχνίαν, ἐξαιτοῦνται νὰ χορηγηθῇ καὶ διαίτημα πρὸς τοὺς καταχωρηθέντες ἐν γένει τῆς νήσου τῶν τῶ ἀπέναντι μέρος τῆς στερεῆς Ἀπάθεια καλούμενον κτλ. κατεχωρήθη ὑπ' ἀρ. 42 τὸ ἔγγραφον, καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἑπιτροπὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 43 τῶν ἐξερχομένων.

7. Ἐγένετο πρόβλημα περὶ ἐξέσεως τῶν Φαναριωτῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ λόγῳ, ὅτι εἶναι οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν δόλιοι καὶ μηχανηρροίφοι.

Ἐνεκρίθη νὰ προσκληθῇ ἡ Εἰσηγητικὴ νὰ παρουσιάσῃ γνώμην περὶ τοῦ προτεθέντος, καὶ ἐγένετο πρᾶξις διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 47.

8. Ἐξέφρασαν οἱ τῆς ἐπαρχίας Νεοκάστρου κάτοικοι δι' ἀναφορᾶς τῶν ἀναγνωσθείσης, καὶ ὑπ' ἀρ. 43 καταχωρηθείσης, ὅτι ὑποφέρουσι παρενόχλησιν ἰκανὴν ἀπὸ μέρους τῶν τῆς κόμης Βελβιτσης, ὅσας τις πρόκειται λόγος περὶ ἐκλογῆς Ἀντιπροσώπων ἐπέφεραν οἱ αὐτοὶ ὅτι ἡ Βελβιτση ἀπέχει δεκαεὶς ὥρας τῆς ἐπαρχίας τῶν καὶ παρεκάλεσαν τούτου ἕκκα νὰ ψηφισθῇ, ὥστε νὰ μὴν ἀποτελῇ τοῦ λοιποῦ ἡ κόμη αὕτη μέρος τῆς ἐπαρχίας τῶν, ἀλλὰ νὰ ἐνωθῇ μὲ τὴν ἐπαρχίαν Ἀρκαδίας, εἰς τὴν ὁποίαν γειτνιάζει διευθύνθη ἡ ἀναφορὰ αὕτη πρὸς τὴν εἰσηγητικὴν ἑπιτροπὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 48 τῶν ἐξερχομένων.

9. Ἐπεβλήθη, καὶ ἐνεκρίθη νὰ προσκληθῇ ἡ Κυβέρνησις, νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ 9 ἄρθρου τοῦ Γ' Ψηφισματος τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, νὰ συστήσῃ δηλονότι τὰ ἑπιτροπὰς, αἱ ὁποῖαι μέλλουν νὰ κρίνωσι τὰς μεταξὺ τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ ἔθνους περὶ κτημάτων διαφορὰς κτλ. ἐγένετο ἡ πρᾶξις ὑπ' ἀρ. 49 τῶν ἐξερχομένων.

10. Ἐρρήθη, ὅτι αἱ ἐκθέσεις τῶν Ὑπουργῶν ἀνεγνώσθησαν ἤδη, καὶ ἐπομένως ὅτι εἶναι τῆς εἰσηγητικῆς ἑπιτροπῆς καθήκον νὰ συντάξῃ καὶ παρουσιάσῃ σχέδια ψηφισματος τόσον κατὰ τῆς δολοφονίας τοῦ ἀσιδίου Κυβερνήτου, κατὰ καὶ κατὰ τῶν πρωταιτίων κτλ. τῆς προηγηθείσης, ἀπὸ τὴν δολοφονίαν ἀνταρσίας.

Προτεκλήθη κατὰ τοῦτο διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 50 τῶν ἐξερχομένων ἡ Εἰσηγητικὴ, νὰ παρουσιάσῃ τὰ σχέδια τῶν δυνάμεων ψηφισμάτων.

11. Προετέθη ὡς κατεπεῖγον νὰ συστηθῇ ἑπιτροπὴ νὰ συντάξῃ σχέδιον διοργανισμοῦ Δικαστηρίων ἀλλ' ἀπήντησεν ἡ ἑπιτροπὴ τοῦ Συντάγματος δι' ἐνὸς τῶν μελῶν τῆς, ὅτι, ἐπειδὴ ἐπρωχώρησεν ἤδη ἰκανῶς εἰς τὰ ἔργα τῆς, εἶναι καλὸν νὰ μὴ ληφθῇ εἰσέτι καὶ ἐν μέτρῳ περὶ ὀργανισμοῦ Δικαστηρίων, πρὶν ἢ τεθῶσιν ὑπ' ὅψιν τῆς Συνελεύσεως αἱ βᾶταις τοῦ Δικαστικοῦ κλάδου.

12. Ἐπεβλήθη, καὶ ἐνεκρίθη νὰ γείνη ψήφισμα περὶ τῆς ἐνεργείας, τῶν ψηφισθέντων ἤδη ἀπὸ τὰς προηγηθείσας ἑθνικῆς Συνελεύσεως, ἀποφορικῶς εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐκ προηγουμένων ἐθελῶν γαίων.

Προτεκλήθη ἡ Εἰσηγητικὴ διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 51 τῶν ἐξερχομένων νὰ γνωμοδοτήσῃ.

13. Ἀνετέθησαν εἰς τὴν ἀκόλουθον συνεδρίασιν α', ἡ διὰ τὸ πρῶτον μέρος τῆς γνώμης τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἑπιτροπῆς, ἀπόφασις περὶ τῶν αἰτουμένων ἀποζημιώσεων τῶν κατοίκων Καλαμάτας, ὡς τὸ ἄρθρον 3 τῆς ΙΘ' συνεδριάσεως· β', ἡ ἐξακολουθήτης τῆς συζητήσεως τῆς δάσεως τοῦ περὶ διανομῆς γῆς σχεδίου τῆς Γερουσίας, ὡς τὸ ἄρθρον 5 τῆς αὐτῆς· γ', ἡ περὶ τῶν ἐν Ἀττικῇ καὶ Εὐβοίᾳ κτημάτων ἀπέφασις, ὡς τὸ ἄρθρον 3 τῆς ΙΔ' συνεδριάσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Δ. ΝΑΚΟΣ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς ἑπιτροπῆς.)

Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΔΙΝΙΑΝ.

Συνεδρίασις ΚΑ', Ἰανουαρίου 20.

1. Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει, προεδρεύοντος τοῦ Κ. Δ. Τσαμαδοῦ, ἐνεκρίθη κατὰ πρότασιν ἐνὸς τῶν Γραμματέων τῆς Συνελεύσεως ν' ἀνατεθῇ εἰς τὴν ἐφεξῆς συνεδρίασιν ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προηγηθείσης συνεδριάσεως.

2. Ἐρρήθη, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ ἑπιτροπὴ, διὰ νὰ παρατηρήσῃ καὶ συμπεριλάβῃ εἰς ἐν τὰ διάφορα ἀντικείμενα, εἰς τὰ ὅποια ἡ Συνέλευσις ὀφείλει εἰσεῖν νὰ ἐνασχοληθῇ.

Ἐλογίσθη ὁρθὸν τὸ λεχθὲν, καὶ ἐνεκρίθη, ἀντὶ νέας ἄλλης ἑπιτροπῆς ν' ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα ταύτην ἡ Εἰσηγητικὴ ἐγένετο δὲ κατὰ τοῦτο ἡ πρᾶξις ὑπ' ἀρ. 52.

3. Ἀνεγώσθη ἀναφορὰ τῶν Ἀντιπροσώπων Πετῶν καταχωρηθεῖσα ὑπ' ἀρ. 62 τῶν ἐισερχομένων, αἰτούντων νὰ ἐπικυρωθῶσιν οἱ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν παρουσιασθέντες πρὸ ἰκανοῦ καιροῦ λογαριασμοὶ τῶν κατοίκων τῆς νήσου, ὅσοι ἔχουσι δικαίωμα εἰς ἀποζημιώσεις ἀναγνωρισθείσας, ἤδη ῥητῶς ἀπὸ τὰς προηγηθείσας ἑθνοσυνελεύσεις, καὶ νὰ ἀποφασισθῇ συγχρητῶς ὁ τρόπος τῆς ἐξοφλήσεως τούτων. Κατεχωρήθη ὑπ' ἀρ. 64 τὸ ἔγγραφον, καὶ ἐνεκρίθη νὰ προσκληθῇ ἡ εἰσηγητικὴ ἑπιτροπὴ νὰ προβάλῃ γνώμην, καὶ ἐγένετο τοῦτο μὲ τὸ ἐξερχόμενον τοῦ ἀρ. 53.

4. Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν Ἀντιπροσώπων Ψαριαῶν, ἔχουσα τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον, ὡς καὶ ἡ προηγηθεῖσα τῶν Πετσιοτῶν. Κατεχωρήθη ὑπ' ἀρ. 65, καὶ διευθύνθη πρὸς τὴν Εἰσηγητικὴν ὑπ' ἀρ. 53, διὰ νὰ πράξῃ καὶ ὅ,τι εἰς τὴν τῶν Πετσιοτῶν.

5. Ἀνέφεραν προσέτι οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Ψαριαῶν, ὅτι ὁ ἀείμνηστος Κυβερνήτης, κατ' αἴτησιν τῶν μεταναστευόντων συμπολιτῶν τούτων, ἀπεφάσισε νὰ παραχωρηθῇ τοῖς κατοικίαν αὐτῶν ἡ ἐπὶ τῆς Εὐβοίας τοποθεσία τῆς πάλαις Ἐρετρίας κτλ. ἐξαιτοῦνται δὲ νὰ ἐπικυρωθῇ καὶ διὰ ψηφισματος ἡ ὑπὲρ τῶν ἀμεστῶν Ψαριαῶν τοιαύτη τῆς Κυβερνήσεως ἔγκρισις.

Κατεχωρήθη ὑπ' ἀρ. 66 τὸ ἔγγραφον, παρεπέμφθη συγχρητῶς εἰς τὴν Εἰσηγητικὴν ὑπ' ἀρ. 53, διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τοῦ ἀντικείμενου.

6. Παρέστησαν οἱ τοῦ Στρατιωτικοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος Ἀντιπρόσωποι δι' ἀναφορᾶς τῶν, καταχωρηθείσης ὑπ' ἀρ. 44, ὅτι τιτὸτε ἄχοι τοῦδε δὲν ἐκτελέσθη ἀφ' ὧν αἰετὰ, καιρὸν. Συνελεύσεις ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ τὰ μυρία παρὺς πτωχοῦ στρατιώτου· καὶ ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἐνεργῇσι τέλος πάντων ταύτην τὴν φέραν τὰ δέοντα, κτλ.

Προσεκλήθη διὰ τοῦ αὐτοῦ, ὡς ἄνω, ἀριθμοῦ 53 ἡ Εἰσηγητικὴ, διὰ τὰ πράξῃ τὰ ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτῆς.

Ἐπεκαλέσθησαν τοῦ ἔθνους τὴν συμπάθειαν οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν παρόντων τῶν 24 χωρίων τῆς Θεσσαλονικησί-
ας ἐκὰς τῶν πολλῶν συμφορῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑπὲρ πατρί-
δος ἐπέπεσεν ὁ λαὸς, τοῦ ὁποίου φέρουσιν αὐτοὶ τὸ πρότω πο-
σοῦς τὴν ἐνστάσαν Ἑθνοσυλεύσειν, καὶ ἐξέφρασαν τὰς ἐπιθυμίας τῶν τοῦ καὶ δωρηθῇ εἰς αὐτὸν ἀνάλογος γῆ πρὸς οἰκὸν μὲν, καὶ πρὸς καλλιέργειαν· γῆν δὲ ὡς πρὸς τὸ διπλοῦν τοῖο ἀντικείμενον ἐπρότειναν κατὰ προτίμησιν τὴν τοῦ Ὠρεοῦ ἐπὶ τῆς Εὐδοίας, ἢ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Γαλαντίου.

Καταχωρηθεῖσα ὑπ' ἀρ. 41 ἡ ἀναφορὰ, διευθύνθη πρὸς τὴν Εἰσηγητικὴν ὑπ' ἀρ. 53, διὰ τὰ γνωμοδοτήσῃ.

8. Ὑπέδειξαν διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 55 καταχωρηθείσης ἀναφορᾶς τῶν οἱ Ἀντιπρόσωποι Ἀργοῦ, τὴν πρὸς τοὺς πολίτας, τῶν προξενηθείσαν βλάβην ἐκ μέρους τῶν ἀνταρτῶν, καὶ ἐζήτησαν ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ἀνάλογον ἀποζημίωσιν.

Παραπεμφθὴ τὸ ἔγγραφον διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 54 πρὸς τὴν ἐπὶ τῷ ἀναφορῶν Ἐπιτροπῇ.

9. Ἐπρότεινε ζητήματά τινα καὶ προνόμια ὁ τῆς ἐπαρχίας Ζυγοῦ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος Ἀντιπρόσωπος ὑπὲρ τῶν συμπολιτῶν του, καὶ διευθύνθη πρὸς τὴν Εἰσηγητικὴν ἡ ἀναφορὰ διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 53, ἀφ' οὗ κατεκινήθη ὑπ' ἀρ. 67 εἰς τὰ εἰσερχόμενα.

10. Ὁμοίαν πρότασιν μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀμέσως προηγουμένῳ ἀριθμῷ ἔκαμαν καὶ οἱ Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἡλίδος καταχωρηθείσαν ὑπ' ἀρ. 68, καὶ παραπεμφθὴ τὸ ἔγγραφόν των εἰς τὴν εἰσηγητικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 53 τῶν ἐξερχομένων.

11. Ἐπεκαλέσθησαν διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 69 ἀναφορᾶς οἱ τοῦ Μεσολογγίου Ἀντιπρόσωποι τὴν φιλανθρωπίαν τῆς Συνελεύσεως ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου πόλεως, καὶ ὑπὲρ ἄλλων διαφόρων ἀντικειμένων.

Προσεκλήθη δὲ ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 54, νὰ δώσῃ γνώμην.

12. Προετέθη κατὰ τὴν ἡμερεύσιον διάταξιν τὸ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν παθόντων ἤδη κατοίκων Καλαμάτας μετὰ τὰ ἱκανὴν δὲ ἀμφισβήτησιν ἀετέθη ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις, ὡς εἴη ἡ Εἰσηγητικὴ παρουσιάσει τὸ περὶ ἀνταρτῶν σχέδιον ψήφισματος, ὅπου, ἐπειδὴ κατὰ φυσικὸν λόγον μέλλει νὰ γῇ μνεία καὶ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως, ἥτις ὀφείλεται πρὸς τοὺς παθόντας, ἡ Συνέλευσις θέλει λάβει τοτε μέτρον γενικόν.

13. Ἐπὶ βλήθη, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ὑποχρεωθῶσιν ἅπαντες νὰ πληρώσωσιν, ὅσοι πρὸς τὸ ταμεῖον χρεωσθέντες ἰν-
κερήνη ἢ πρότασις, καὶ προσεκλήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 55 τῆς ἡμερεύσεως ἡ Κυβέρνησις, νὰ διατάξῃ ὅπου ανήκει, διὰ τὰ παρυσιασθῇ κατάλογος τῶν ὅσοι λογίζονται ὀφειλέται.

14. Ἐπαρουσιάσθη, καὶ διευθύνθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 54 εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῇ ἡ ὑπ' ἀρ. 70 καταχωρηθεῖσα ἀναφορὰ τοῦ ἀγγλικοῦ υἱοῦ Ὀδυσσεύς.

15. Ἡ ἀνάγωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι τὸ πρὸς κείμενον τῆς ἐπιούσης καὶ ἀκολουθεῖ ἡ συζήτησις τοῦ σχεδίου τῆς Γερουσίας, ὡς τὸ ἀρ. 6· καὶ ἡ ἀποφασίς τοῦ γ' τῆς ἡμερεύσεως διατάξεως.
Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Δ. ΝΑΚΟΣ.

(Ἐπὶ τῇ αἰ. ὑπογραφαὶ τῆς Ἐπιτροπῆς.)

Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΙΝΙΑΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἀναγινώσκεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα ὁ Χρόνος,
18 Ἰανουαρίου.

Καθὼς αἱ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Παρισίων Ἐφημερίδες ὑπολαμβάνουν ὡς ἐκ τῶν χωρίων των, νὰ ἐπασχολοῦν τοὺς ἀναγνώστους εἰς τὰ ἀπαιτούμενα τῇ ἐπικύρωσιν τῆς Ῥωσσίας, καὶ νὰ τοὺς ἐμδυσίζουσιν εἰς διαφόρους σκέψεις, νομίζομεν καὶ ἡμεῖς δίκαιον νὰ ἐκθέσωμεν τὸ πρᾶγμα τοιοῦτον, ὅποῖον εἶαι. Οὐδέποτε ὁ τῆς Ῥωσσίας Ἀυτοκράτωρ ἀπεπειρήθη τὴν περὶ τῶν τῆς Ὀλλάνδης καὶ Βελγίου ἐπικύρωσιν του, καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ τῆς Πρωσσίας Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀυτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας.

Κατὰ τὴν 30 Δεκεμβρίου ὁ Ἀυτοκράτωρ Νικόλαος ἀνήγγειλε τὴν ἐπιθυμίαν του περὶ μιᾶς ἀμέσους ἐπικυρώσεως, καὶ ὁ ἐξ ἀπορρήτων του Κ. Νεσελοῦδ ἐπεδεδίωκε δευτερώτερον, ὅτι ἡ Α. Α. Μ. δὲν εἶχε ζητήσῃ τὴν διὰ ὀλίγον ἀναβολὴν, εἰμὴ ἵνα διδῇ εἰς τῆς Ὀλλάνδης τὸν Βασιλεα ὁ καιρὸς τοῦ νὰ ἐδώσῃ εἰς τὰς βουλὰς τῶν Συμμάχων του. Ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις εἶαι καὶ αὐτὴ σύμφωνος εἰς τὴν διαπραγματεύσειν, καὶ ἡ τῆς Πρωσσίας, καθὼς καὶ αἱ τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἐπικυρώσεις θέλουσι φθάσει ὅσον τάχιον εἰς Λονδίον.

Ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα ἡ Σφαῖρα,
τῇ αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ.

Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅτι, δὲν ἐλάβομεν οὐδεμίαν ἐπίσημον εἶδησιν περὶ τῆς ἀπαρνήσεως τῆς Ῥωσσίας καὶ Αὐστρίας εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς διαπραγματεύσεως· αἱ διαδοθεῖσαι παρὰ τοῦ Ταχυδρέμου φῆμαι δὲν ἐτάραξαν καθόλου τοὺς ἐχεφρονάς· μακρὰν τοῦ νὰ μὴν ἐλπίσωμεν, ὅτι εἰς ὀρίσμενον διάστημα χρόνου θέλουσι φθάσει αἱ συνδιαλλαγαὶ τῶν ἐπικυρώσεων· δυνάμεθα μάλιστα νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν, ὅτι ἡ Ῥωσσία δὲν ἀποδοκιμάζει κἀνὲν τῶν παρὰ τοῦ Συμβουλίου πραχθέντων· ἡ ἀναβολὴ δὲν ἔγεινεν εἰμὴ διὰ τὰς περὶ τῆς οἰκογενείας σκέψεις.

— Ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητὴς τῆς 14 Ἰανουαρίου ἐκφράζεται οὕτω πῶς περὶ τοῦ διαφημισθέντος εἰς Βιέννην ἐκ τῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων πολέμου.

Εἶαι ὀλίγη ἡμέρα ἀφ' οὗ ψιθυρίζονται ἐνταῦθα τοιαῦται περὶ πολέμου ψευδεσταταὶ φῆμαι, ὡς ὅτι οὐτε ἀντιλογίας τὰς κρίνωμεν ἀξίας, διότι ἡ πραγματικὴ εἰδοδοξία, ὅτι ὁ σκοπὸς τούτων εἶαι πάντοτε ἡ δόξα, καὶ ἀπὸ ταῦτα ὀλοτελῶς τὰς ἀποδοκιμάζομεν, ὡς πᾶν ἄνυποκρίτους καὶ φανταστας.

Ὁ Μονίτωρ.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Τετάρτη 17 Φεβρουαρίου 1831.

Ἀπολογία τῆς Δικογραφίας τῆς δο-
λοφονίας τῆς αἰοιδίμου Κυβερνήτης.

Τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1831.

Ἐξέτασις τῆς Πολυκάρπου Νικολάου.

Τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ παρυσιάθη ἔμπροσθεν ἡμῶν ὁ Πολύκαρπος Νικολάου κατὰ τὴν αἰτησίαν μας, διὰ τὴν δώσῃ πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως. Ὁρκισθεὶς δὲ, ὅτι θέλει εἰπεῖ τὴν ἀλήθειαν, καὶ μὴ δὲν ἄλλο ἐκτὸς τῆς ἀληθείας, ἐξετάσθη περὶ τῶν ὀνόματός τε, ἐπωνύμιός τε, ἡλικίας, πατρίδος ἐπαγγελματος, καὶ ἂν ἦναι συγγενὴς, ἢ φίλος τῶν ἐγκαλεσμένων, ἀπεκρίθη, ὡς ἔπεται, ὀνομάζομαι Πολύκαρπος Νικολάου, τριάκοντα πέντε ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, Σμυρναῖος προσωρινὸς ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Σπυρίδωνος, τὴν τέχνην δὲ θάπτης, καὶ δὲν εἶμαι συγγενὴς, ἢ φίλος τῶν ἐγκαλεσμένων.

Ἐρ. Εἰς τὴν 27 τῆς τρέχοντος τοῦ πρώτου ἡμέρας εἰς τὴν ἐκκλησίαν; — Ἀπ. μάλιστα.

Ἐρ. Ποίαν ὥραν ἦλθετε εἰς τὴν ἐκκλησίαν; — Ἀπ. Πρὶν ἔλθῃ ὁ Κυβερνήτης.

Ἐρ. Πῶς ἐτέκτισεν; — Ἀπ. Εἰς τὸ πασκάρι πλησίον τῆς πύρας.

Ἐρ. Ποῖοι ἦσαν πλησίον τῆς θύρας τῆς ἐκκλησίας; — Ἀπ. Ἐμβαίνω εἰς τὰ δεξιὰ ἔξωθεν ἦτον ἀκραιβισμένος ὁ Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης, καὶ εἰς ἰδίον μέρος εἰς τὸ κατώφλιον ὁ Γεώργιος, καὶ ὀλίγον περαιτέρω πρὸς ἀριστερά ἦτον ἓνα παιδί ξηρακιανόν.

Ἐρ. Τὸ παιδί νὰ τὸ ἴδῃς, τὸ γνωρίζεις; — Ἀπ. Δὲν πιστεύω, διότι δὲν τὸ παρητήρησα.

Ἐρ. Ὅταν ἦλθεν ὁ Κυβερνήτης, αὐτοὶ πάντοτε εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ἐτέκνυτο; — Ἀπ. Ἐρχόμενος ὁ Κυβερνήτης, ἤρχετο ἔμπροσθεν ὁ Γέρος, δίδων τὴν εἰδήσιν. Τότε ἀμέσως ὁ Γεώργιος ἐσύρθη ὅπισθεν ἕως εἰς τὸ ἀντικρὺ κατώφλιον τῆς θύρας.

Ἐρ. Πῶς ἠκολούθησε λοιπὸν τὸ χθεσινὸν συμβαίν; — Ἀπ. Ἐρχόμενος ὁ Κυβερνήτης, καὶ ἐνῶ ὁ Γ. Μαυρομιχάλης ἐβλεπεν ἔξω, τότε ἔτρεψε πρὸς αὐτὸν πλησιάσας δὲ ὁ Κυβερνήτης καὶ χαϊρετήσας αὐτὸς, εἶδον, ὅτι ὁ Γεώργιος Μαυρομιχάλης ἐσήκωσε τὴν χεῖρα ἀπὸ τὴν κάππαν πρὸς τὸν Κυβερνήτην, καὶ ἤκιστα τὸν κτύπον τῆς πισόλας, μπάν, μπάν, διότι ἔπεσε συγχρόνως καὶ ἄλλη ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Κωνσταντίνης, ἥτις, ὡς φαίνεται, ἐκτύπηται εἰς τὸν τοῖχον.

Ἐρ. Δὲν εἶδες, ἂν τὸν ἐκτύπησε καίνοντας μὲ μα-

χαίρι; — Ἀπ. Δὲν εἶδα, ἐπειδὴ ἤμην μέσα, ἀλλὰ, καθὼς ἠκέσαμεν τὰς κρότας, ἐτρέξαμεν ἔξω, καὶ εἶδαμεν τὸν Κυβερνήτην σκοτωμένον.

Ἐρωτηθεὶς, ἂν ἔχῃ ἄλλο τι νὰ προδῇ, ἢ νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὴν παρῶσάν τε μαρτυρίαν, ἀπεκρίθη, ὅχι, ὅτι ἐπιμένει εἰς αὐτὴν, ὡς ἐμπεριέχουσιν ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

Ἀφ' οὗ δὲ τῆς ἀνεγνώσθη, προσυπεγράφη μετ' ἡμῶν, τῆς Γραμματέως καὶ τῶν ὑπογραμματαίων.

Πολύκαρπος Νικολάου.

Ὁ Λοχαγὸς Εἰσηγητὴς Κ. ΔΕΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. ΣΚΑΝΑΒΗΣ.

Οἱ ὑπογραμματαῖοι Γ. Αναστάσιος, Δ. Γεωργαντάς.

Ἐξέτασις τῆς Λοχαγῆ Φ. Ἀγγελίδου.

Τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ ἐπροσκαλέσκαμεν τὸν Λοχαγὸν Κ. Φώτιον Ἀγγελίδην, διὰ τὴν δώσῃ πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς ἀνὰ χεῖρας μας ὑποθέσεως, ὅσις ὀρκισθεὶς νὰ εἰπῇ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, ἐρωτήθη περὶ τῶν ὀνόματός τε, ἐπωνύμιός τε, ἡλικίας, πατρίδος, ἐπαγγελματος, καὶ ἂν ἦναι συγγενὴς ἢ φίλος τῶν ἐγκαλεσμένων, ἀπεκρίθη δὲ, ὀνομάζομαι Φώτιος Ἀγγελίδης, 30 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, Κωνσταντινοπολίτης, Λοχαγὸς τῆς Πεζικῆς, Φεβρουάριος τῆς Μνημοσύνης, καὶ δὲν εἶμαι ἔτε συγγενὴς ἢ φίλος τῶν ἐγκαλεσμένων, διὸ ἐξετάσθη, ὡς ἔπεται.

Ἐρ. Πόθεν ἐμάθετε τὸν φόνον τῆς Κυβερνήτης; Ἀπ. Εἰς τὴν κλίνην μετὰ τὰς ταρχήν, καὶ ἐξυπνήτας ἐπληροφορήθη ἀπὸ τῆς οἰκιακῆς, ὅτι ὁ Μπεϊζαδὴς ἐρόνευσε τὸν Κυβερνήτην.

Ἐρ. Ὅταν ἐξήλθετε τῆς οἰκίας σας, εἰς ποῖον ἀνηγγέλτατε τὴν εἰδήσιν ταύτην; — Ἀπ. Ἐτρέξα κατ' εὐθείαν καὶ εἰδοποίησα τὸν Στρατηγόν, ὅσις ἐνδυσθεὶς μετὰ εἶπε νὰ τὸν ἀκολουθήσω, καὶ ἐξήλθαμεν μετὰ τῶν ἄλλων.

Ἐρ. Μετὰ ποίων ἄλλων; — Ἀπ. Μετὰ τοῦ Πελιῶν καὶ Καλαμογδάρεως.

Ἐρ. Τὰς ἡύρετε ἐκεῖ καὶ τὰς δύο; — Ἀπ. Ναι, ἐκτὸς τῆς Καλαμογδάρεως Ἀντωνίε, ὅσις μᾶς ἀπήντησεν εἰς τὴν θύραν ἐξερχομένης.

Ἐρ. Ἐξελθόντες, πῶς διευθύνθητε; — Ἀπ. Ἠκέσαμεν θύρου εἰς τὴν Ἀντιπρόσβου Κ. Γεῶν, καὶ ἔτως

τύπησεν ὁ Στρατηγὸς τὴν θύραν, καὶ ἐμβήκαμεν
τα.

Ἐρ. Ἐμβαίνοντες τί εἶδτε; — Ἀπ. Ἐμβαίνον-
τες εἰς τὴν δευτέραν θύραν, βλέπω εἰς τὴν σάλαν
τὴν Μπειζαδὴ μὲ δύο στρατιώτας, καὶ τὸν Κ. Ῥεάν,
ὃς ἴσατο ἀνωθεν τῆς σκάλας, καὶ ἐφώναζε, τί εἶ-
ναι; Ἀμα δὲ ἐγὼ εἶδον αὐτὸν τὸν Μαυρομιχάλην,
πληροφορημένον, ὡς προεῖπον, ὅτι αὐτὸς ἐφώνευσεν τὸν
Κυβερνήτην, ἐφώναζα Voila celui qui a tué le Pre-
sident. ἰδὲ τίς ἐφώνευσεν τὸν Κυβερνήτην. Τότε ὁ Κ.
Ῥεάν ἐφώναζε, τί θέλει ὁ δολοφόνος ἐδῶ; Ὁ δὲ Στρα-
τηγὸς ἐφώναζε “ἔαυματώσετέ τον,, ἐγὼ δὲ, ὅσις ἔκαμα
τὴν διερμηνευτὴν, τῷ εἶπον ὅλα ταῦτα, καὶ τὸν ἠρώ-
τησα, τί θέλει τότε αὐτὸς εἶπε, τραβῶν μίαν πι-
στόλαν ἀπὸ τὴν μέσην τε, καὶ φιλῶν αὐτήν, τὴν πα-
ραδίδω εἰς τὴν τιμὴν τῆς Γαλλίας, καὶ νὰ μὲ παραδά-
σῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, εἶπε καὶ ἄλλα πολλὰ,
ὡσαύτ, “τὸν τύραννον,, πλὴν ἀπὸ τὴν ζάλην με
δὲν ἤκιστα τίποτε ἄλλο, καὶ δὲν ἐνθυμῶμαι τίποτε ἐξ
αἰτίας τῆς βίας.

Ἐρ. Λέγων αὐτὸς “τύραννον,, δὲν ἐκαταλάβε-
ται ἄλλο τι; — Ἀπ. Ὁχι.

Ἐρ. Δὲν ἠκέσατε, τί ἔλεγον εἰ στρατιῶται; —

Ἀπ. Ἐμμεμέριζαν, πλὴν δὲν ἐκατάλαβα λόγον.

Ἐρ. Ὁ Ἀντιπρέσβυς Κ. Ῥεάν τί τὸν εἶπεν, ὅταν
ἔλαβε τὴν πιστόλαν; — Ἀπ. Τὸν εἶπε νὰ σταθῇ.

Ἐρ. Ἡξεύρετε, ἂν ἡ πιστόλα ἦτο γεμάτη; —

Ἀπ. Ὁχι, διότι δὲν τὴν ἐπίασα εἰς τὸ χέρι.

Ἐρωτηθεὶς ὁ μάρτυς, ἂν ἔχῃ τι νὰ προθέσῃ ἢ νὰ
ἀφαιρέσῃ εἰς τὴν παρεῖσαν τε μαρτυρίαν, ἀπεκρίθη,
ὅχι, ὅτι ἐπιμένει εἰς αὐτὴν ὡς ἐμπεριέχουσιν ὅλην
τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐδὲν ἄλλο ἐκτὸς τῆς ἀληθείας.

Διὸ ἀφ᾽ τῆς ἀνεγνώστη προσυπεγράφη μεθ' ἡμῶν
τῆς Γραμματέως καὶ τῶν ὑπογραμματαίων.

Φ. Ἀγγελίδης.

Ὁ Λοχαγὸς Εἰσηγητὴς Κ. ΑΞΕΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Σκαναβῆς.

Οἱ ὑπογραμματαῖς Γ. Ἀναστασίς, Δ. Γεωργαντάς.

Ἐξέτασις τῆς Σπυρίδωνος Κυπαρίσσης.

Τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ ἐπροσκαλέσαμεν τὸν Κ. Σπυρίδω-
να Κυπαρίσσην, διὰ νὰ μᾶς δώσῃ πληροφορίας τινὰς
περὶ τῆς ἀνὰ χεῖρας μας ὑποθέσεως, (ὡς συγκα-
τοικος τῆς Ταγματάρχου Κ. Βαλιάνου) παρεσιασθεὶς
δὲ καὶ ὁρκισθεὶς νὰ εἰπῇ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, ἐρωτήθη περὶ
τῆς ὀνόματός τε, ἐπωνύμου του, ἡλικίας, πατρίδος,

ἐπαγγέλματος, καὶ ἂν εἶναι συγγενὴς ἢ φίλος τῶν ἐγκα-
λεμένων, καὶ ἀπεκρίθη, ὡς ἐφεξῆς, ἐνομάζομαι Σπύρος
Κυπαρίσσης, τεσσαράκοντα ἑννέα ἐτῶν τὴν ἡλικίαν,
ἀπλῆς πολίτης, καὶ δὲν εἶμαι ἕτε συγγενὴς ἢ
φίλος τῶν ἐγκαλεμένων.

Ἐρ. Χθὲς τί ὥραν ἐξυπνήτατε; — Ἀπ. Περί τὰς
6 ὥρας.

Ἐρ. Πάντοτε εἰς τὴν ὥραν ταύτην ἐξυπνίσσατε;
Ἀπ. Σχεδόν.

Ἐρ. Πρὶν ἐξέλθετε, ἠκολούθησε τίποτε μετὰ εἰς
τὴν οἰκίαν; — Ἀπ. Ἐνδυνόμενος, καὶ βάλλων τὰ
ὑποδήματά με, ἤκιστα ἐπάνω ἀγρῶν Φωιῆν, εὐθὺς δὲ
ἐβγήκα εἰς τὴν θύραν, καὶ βλέπω τὸν Γ. Μαυρομι-
χάλην μὲ μίαν πιστόλαν εἰς τὰς χεῖρας, καὶ μὲ λέ-
γει, “Σκοτώσαμεν τὸν Κυβερνήτην, καὶ νὰ φύγῃ διὰ
νὰ πιάσωμεν τὸ σπῆτι,, καὶ μάλιστα ἐξάμωτε καὶ τὴν
πιστόλαν, διὰ νὰ μὲ κτυπήσῃ, ἐπειδὴ τὸν εἶπα νὰ φύ-
γῃ, ἔπειτα ἔτρεξεν εἰς τὴν κάμεραν τῆς Βαλιάνου,
φωνάζων, “Βαλιάνε, Βαλιάνε, ἐσκοτώσαμεν τὸν Κυ-
βερνήτην, καὶ φύγε διὰ νὰ πιάσωμεν τὸ σπῆτι,, Τότε
ὑπῆγα πρὸς τὸν Βαλιάνον, καὶ τὸν εἶπα νὰ φύγῃ,
διότι θέλουν νὰ πιάσῃ τὸ σπῆτι, ἔπειτα ἐκκτέβην
κάτω, καὶ εἶδα, ὅτι ἕνας στρατιώτης ἐκράτει τὴν θύραν
μὲ δύο πιστόλια εἰς τὰς χεῖρας ἐνῶ δὲ ἤμην εἰς τὸ
μαγειρεῖον εἶδα τὸν Βαλιάνον νὰ κατεβαίνει μὲ τὴν
γυναικα τε καὶ ἐμῆκεν εἰς τὴν πλησίον τῆς ἀναγ-
καίης κάμεραν τῆς οἰκίας τῆς Κ. Ῥεάν. Συγχρόνως κα-
τέβη καὶ ὁ Μπειζαδὴς μὲ τὸν στρατιώτην, καὶ ἐβγή-
κεν ἀπὸ τὴν μικρὰν πόρταν, ὅπου ὑπάγει εἰς τὴν Κ.
Ῥεάν, καὶ ἐφώναζεν εἰς τὸν ἄλλον τὸν κρα-
τῆντα τὴν θύραν, καὶ ἐκεῖθεν ὑπῆγεν εἰς τὸν Ἀντι-
πρέσβυν.

Ἐρωτηθεὶς ὁ μάρτυς, ἂν ἔχῃ τι νὰ προθέσῃ ἢ νὰ
ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὴν παρεῖσαν τε μαρτυρίαν, ἀπεκρίθη,
ὅχι, ὅτι ἐπιμένει εἰς αὐτὴν ὡς ἐμπεριέχουσιν ὅλην
τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐδὲν ἄλλο ἐκτὸς τῆς ἀληθείας.

Διὸ ἀφ᾽ τῆς ἀνεγνώστη ἢ παρεῖσα, προσυπεγράφη
μεθ' ἡμῶν, τῆς Γραμματέως καὶ τῶν ὑπογραμματαίων.

Σ. Κυπαρίσσης.

Ὁ Λοχαγὸς Εἰσηγητὴς Κ. ΑΞΕΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Σκαναβῆς.

Οἱ ὑπογραμ. Γ. Ἀναστασίς, Δ. Γεωργαντάς.

Ἐξέτασις τῆς Α. Καλαμογιάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπροσκαλέσαμεν τὸν Κ. Ἀντώνιον

Καλαμογδάρτην, ὑπολοχαγὸν τῶν Ἐπιτελῶν διὰ τὴν μὴ δώσῃ πληροφορίαν τινὰς περὶ τῆς ἀνὲ χεῖρας μας ἐπιθέσεως, ὅσας περιστάσεις ὠρκίωσεν εἶπῃ τὴν ἀλήθειαν, καὶ εἰδὲν ἄλλο ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ἐρωτηθεὶς δὲ περὶ τῆς ὀνόματός τε, ἐπωνύμιας τε, ἡλικίας, πατρὶδος, ἐπαγγέλματος, καὶ ἀν εἶναι συγγενὴς ἢ φίλος τῶν ἐγκαλεσμένων, ἀπεκρίθη, ὀνομάζομαι Ἀντώνιος Καλαμογδάρτης, εἰκοσι τεσσάρων ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, Πατρῴης, ὑπολοχαγὸς τῶν Ἐπιτελῶν, καὶ δένωμαι ὅτε συγγενὴς ἢ φίλος τῶν δι' ἐξετάσθη, ὡς ἀκούσθως.

Ἐρ. Χθὲς τί ὥραν ὑπήγετε εἰς τὴν Στρατηγὸν; —

Ἀπ. Μὲ φαίνεται, ὅτι ἐπέρασε μισὴ ὥρα ἀφ' ἑθαινωτάθῃ ὁ Κυβερνήτης.

Ἐρ. Ἡύρετε τὸν Στρατηγὸν εἰς τὴν οἰκίαν τε; —

Ἀπ. Ὅτε ἐβγαίνε μάλιστα τὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας εἰς τὴν θύραν.

Ἐρ. Ἐκεῖθεν, πῶς διετυχύνθητε; — Ἀπ. Ἐμβόηκαμεν εἰς τὴν Κ. Βαρῶνος Ῥεάν.

Ἐρ. Διὰ ποίαν αἰτίαν ὑπήγετε εἰς τὴν Βαρῶνος Ῥεάν; Ἀπ. Δὲν ἤξεύρω, ἀν ἦτον διὰ τὸν θόρυβον, ὅπου ἤκουσεν ὁ Στρατηγὸς εἰς τὴν Κυρίαν Βαρῶνος πλὴν κατὰ χρεὸς ἠκολούθησα.

Ἐρ. Ἐμβαίνοντες τί εἶδετε; — Ἀπ. Ἐμβαίνοντες εἰς τὴν σάλαν, εἶδον τὸν Γεώργιον Μαυρομιχάλην μετὰ τῶν Γραμματέων τῆς Βαρῶνος, καὶ ἐφώναζεν εἰς τὸν Κ. Βαρῶνα, ὅσας ἴσατο εἰς τὴν σάλαν “Τι μὴ, πατρίς, καὶ ἄλλας διακεκομμένους λόγους, ὡς λέγω ὁμῶς, ὅτι, ὅταν ἐμβαίναμεν εἰς τὴν θύραν, ὁ Λοχαγὸς Ἀγγελίδης ἐφώναξε “Φωνιάς, [ὁ Λοχαγὸς αὐτὸς ἦτον μαζὶ μετ' ἐνὸς Στρατηγόν.] ὁ δὲ Κ. Βαρῶνος, ὅσας ἴσατο εἰς τὴν σάλαν, εἶπε τίποτε, ἐφώναξε Γαλλικὰ “Εἰς τὸ σπῆτι μεθ' ὁλοφόνος! αὐτὰ τὰ πράγματα παντὲς εἶναι κατηγορημένα, καὶ ἄλλας ἐπιπλήξεις.

Ἐρ. Εἰς αὐτὰ ὁ Μπεϊζαδὲς τί ἀπεκρίνετο; —

Ἀπ. Δὲν ἐκατελάμβανε, καὶ μάλιστα μ' ἐρωτᾷσεν.

Ἐρ. Ἐπειτα τί ἠκολούθησεν; — Ἀπ. Εὐθὺς λοιπὸν ὁ Στρατηγὸς τὸν εἶπε καὶ ἐβγάλη τὰ ἄρματα τότε δὲ αὐτὸς ἐβγάλε μίαν πιστόλαν ἀπὸ τῆς μέσης του, καὶ ἀφ' ἧς τὴν ἐφίλησε, τὴν ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Κ. Βαρῶνος, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν “Σὲ παραδίδω αὐτὸ τὸ ὅπλον, καὶ θέλω καὶ κρεῖττον ἀπὸ μίαν ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Ἐρ. Δὲν σὰς εἶπε τίποτε διὰ τὰς στρατιώτας, ὅπως τὸν ἠκολούθησαν; — Ἀπ. Ὅταν ἔδωκε τὴν πιστόλαν εἰς τὸν Βαρῶνα, εἶπεν, ὅτι ἔχει καὶ δύο στρατιώτας τότε δὲ ἐγὼ διετάχθην καὶ ὑπῆγα κάτω, καὶ ἐπῆρα τὰς πιστόλας.

Ἐρ. Πόσας πιστόλας ἐπῆρατε ἀπ' αὐτῆς; — Ἀπ. Τέσσαρας, καὶ τὰς ἐπαράδοσα εἰς τὸν ἀνθρώπου τῆς Ἀντιπρέσβειας Κ. Ῥεάν.

Ἐρ. Τί τὸν ἀπεκρίθη τότε ὁ Ῥεάν; — Ἀπ. Ὅτι ἀν σὲ ζητήσῃ μία Κυβερνήσις, θέλω σὲ δώσει.

Ἐρ. Ὅταν ὁ Φωτιάκης ὁ Λοχαγὸς εἶπεν, “Ἴδὲ ὁ δολοφόνος, αὐτὸς τί εἶπεν; Ἀπ. “Τι μὴ, ἐλευθερία, καὶ ἄλλας διακεκομμένους λέξεις.

Ἐρωτηθεὶς ὁ μάρτυς, ἀν ἔχῃ καὶ προδῆσῃ, ἢ καὶ ἀφαιρέσῃ τι ἀπὸ τὴν παρεῖσαν τε μαρτυρίαν, ἀπεκρίθη, ὅχι, καὶ ὅτι ἐπιμένει εἰς αὐτὴν ὡς ἐμπειρέχων ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

Ἀφ' οὗ δὲ τῆς ἀνεγνώσθῃς παρεῖσα, ὑπέγραψε μετ' ἡμῶν.

Α. Α. Καλαμογδάρτης.

Ὁ Λοχαγὸς Εἰσηγητὴς Κ. ΑΞΕΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς, Κ. Σκαναβῆς.

Οἱ ὑπογραμματεῖς Γ. Ἀναστασίος, Δ. Γεωργαντάς.

Ἀρ. 377. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀπὸ τὰς διαφόρους μαρτυρίας ὡς καὶ ἀπὸ τὰς ἐξομολογήσεις τῶν ἰδίων ἐγκαλεσμένων διὰ δολοφονίαν, πληροφορέμεθα, ὅτι, ὅταν αὐτοὶ κατέφυγον εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Ἀντιπρέσβειας τῆς Γαλλίας Κυρίαν Ῥεάν, παρέδωκαν, ὁ μὲν Γ. Μαυρομιχάλης μίαν πιστόλαν, οἱ δὲ ἄλλοι δύο ὅπασί τε, τέσσαρας. Παρακαλεῖται λοιπὸν καὶ κάμετε τὴν ἀνήκουσαν αἴτησιν, ὅπως δοθῶσιν σήμερον εἰς τὸ Συμβέλιον, διότι ἡ ἔλλειψις τῶν προξενεῖ ἀργητα εἰς τὴν δικογραφίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1831.

Ὁ Λοχαγὸς Εἰσηγητὴς Κ. ΑΞΕΛΟΣ.

Ἀρ. 378. Πρὸς τὸν Ταγματάρχην Κ. Θ. Βασιάνον.

Παρακαλεῖται Κύριε Ταγματάρχα, καὶ παρυσιαθῆτε σήμερον κατὰ τὴν 4 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ πρῶν Βελευτικόν, διὰ καὶ δώσετε εἰς τὸ Συμβέλιον πληροφορίας τινάς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1831.

Ὁ Λοχαγὸς Εἰσηγητὴς Κ. ΑΞΕΛΟΣ.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ρ. 3,081 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα

Πρωτόκλητον Δικαστήριον

Ὁ Διοικητὴς τῆς Μεγαρίδος διὰ τῶ ὑπ' Ἀρ. 628

προγράφει τὴν 1 Νοεμβρίᾳ 1830 ἐνήγαγεν ἐνώπιον τῆς βήματος τέττε τὸν Γιάννην Ντέντε Σταύρου ἐκ Περικχώρας, κατηγοροῦν αὐτὸν ὡς πατροκτόνον, ὅτι ἐξέράπισε τὴν θεῖαν 18 Μαργαρίταν κατὰ τὸ 1828, ἐκ τῆς ῥαπ. σμῆ ἐτελεύτησε, καὶ τέλος ὅτι κατὰ τὸν ὁκτώβριον 18 1830 ἐπεχείρησε τὸν θάνατον καὶ αὐτῆς οὐ πάμπαν τῆς Ντέντε Σταύρου δι' ἱε καὶ ἀποτυχὼν ἐμασίγωσεν αὐτὸν ἀνηλεῶς. κτλ.

Ὁ διαληφθεὶς ἐγκαλέμενος ὦν ὑπόδικος, καὶ εὕρισκόμενος εἰς τὴν ἐν τῷ Φεβρίῳ τῆς πόλεως ταύτης φυλακὴν, ἐδραπέτευσε τὴν 12 τῆς παρελθόντος Σεπτεμβρίου 1831 κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τῆτο ὑπ' Ἀρ. 533 ἀναφορὰν τῆς Ἀστυνομίας Σαλῶνων.

Κατ' αἴτησιν τῆς ἐξετάστῃ αὐτῆς, τὸ Δικαστήριον τῆτο ἐνετείλατο τὴν ἐμφάνισιν τῆς δραπετῆς διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. Β' ἐντάλματός τε· ἀλλ' ἐπειδὴ παρελήθεν ἡ δι' αὐτῆς δοθεῖσα προθεσμία, καὶ οὗτος δὲν ἐνεφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν καὶ αὐτῆς αἰτιολογμένην τῆς αὐτῆς ἐξετάστῃ, ἐντέλλεται καὶ τρίτον τῷ διαληφθέντι δραπετῇ νὰ ἐμφανίσθῃ ἐνώπιόν τε ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γ. Ἐφημερίδος.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς Κράτους περισκαλῶνται νὰ ἐπαγρυπνήσωσιν εἰς τὴν σύλληψιν αὐτῆς, ἂν τυχὼν εὑρεθῇ εἰς τὰ ἱμήματά των.

Τὸ παρὸν νὰ κατχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα· ἀντίγραφά δ' αὐτῆς νὰ κολληθῶσιν ἐπὶ τῆς θύρας τῆς κατοικίας τῆς δραπετῆς Γ. Ν. Σταύρου, ἐπὶ τὴν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τε, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγοράν.

Χαρακτηριστικὰ τῆς δραπετῆς. Ἐτῶν 25, ἀναστημα μικρὸν, πρόσωπον στρογγύλον, καὶ χρώματος ὠχροῦ, τρίχες μέλαιναί, ὀφθαλμοὶ, μέλανες ὀφρεῖς

ὡσαύτως, μύτη σιμὴ, μύσαξ ἀναφύομενος μέλας, σῶμα μέτριον, καὶ σπανοπώγων.

Ἐν Σαλῶναις τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΓΓΗΣ.

Ἀντὶ τῆς Γραμ. Α. Χαλαλάμπους.

Ἀρ. 1,476. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον Σύρας καὶ Μυκόνου.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 942 Α' Προγράμματος τῆς Δικαστηρίας τέττε προσεκλήθησαν κατ' αἴτησιν τῆς ἐνάγοντος Κ. Παύλου Νεγροπόντε, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τῆς αὐτῆς Δικαστηρίας εἰς προθεσμίαν 24 ἡμερῶν οἱ κληρονόμοι τῆς Κ. Ἀκτωνίᾳ Παίσι καὶ ἀπολογηθῶσιν εἰς τὰς αἰτήσεις τῆς διακληφέντος Κ. Π. Νεγροπόντε.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ εἰρημένον Πρόγραμμα ἐδημοσιεύθη διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 52 Φύλλου τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ προθεσμία, κατ' ἣν ὀφείλον νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ Δικαστήριον οἱ εἰρημένοι κληρονόμοι, ἐξέπνευσε τὰς 13 τῆς παρελθόντος Ἰουλίου 1831, χωρὶς ἔτσι νὰ παρεστιαθῶσι.

Τὸ Πρωτόκλητον τῆτο κατὰ συνέπειαν τῆς 210 ἀρθροῦ τῆς Πολιτικῆς Δικδικασίας καλεῖ καὶ αὐτῆς τὰς κληρονόμους τῆς Α. Παίσι, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν τε εἰς προθεσμίαν δύο μηνῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος δημοσίευσιν τῆς παρόντος Β' Προγράμματος· ἄλλως, θέλει ἐνεργηθῇ τὰ πρὸς τῆς νόμῳ διατακτόμενα.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφα αὐτῆς θέλει κολληθῇ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς νήτης ταύτης, εἰς τὴν θύραν τῆς Δικαστηρίας καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς Μητροπόλεως, ἀφ' ἧς πρότερον κηρυχθῇ μεγαλοφώνως πανταχῶς τῆς πόλεως δι' Ἀστυνομικῆς Κήρυκος.

Ἐν Ἐρμυπόλει Σύρας, τὴν 15 Δεκεμβρίου 1831.

Ὁ Προσωρινὸς Πρόεδρος ΒΕΑΚΗΣ.

Διὰ τὸν Γραμ. Δ. Γ. Κενδυλλάκης.

ἘΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΙ.